

ΘΥΜΙΑΜΑ

«Θυμιάμά Σοι προσφέρομεν, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς»

Ἑβδομαδιαῖο περιοδικό • Ἀριθμ. φύλ. 84

16 Δεκεμβρίου 2018

Συντάκτης: Ἐπίσκοπος Ἱερεμίας

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΓΟΡΤΥΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΛΟΥΚΑ

ΠΕΡΙ ΘΕΙΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

1. Τό ἱερό Εὐαγγέλιο πού ἀκούσαμε σήμερα, ἀδελφοί χριστιανοί, μᾶς μιλοῦσε παραβολικά γιά τό Δεῖπνο τῆς Θείας Κοινωνίας. Τῆς κοινωνίας τοῦ Σώματος καί Αἵματος τοῦ Χριστοῦ. Τό Δεῖπνο αὐτό, πού τό ἀπολαμβάνουμε σέ κάθε Θεία Λειτουργία, ἡ σημερινή εὐαγγελική περικοπή τό εἶπε «μέγα». Καί εἶναι πραγματικά «μέγα» καί «μέγιστον» τό Δεῖπνο αὐτό, ἀσύγκριτα μεγαλύτερο ἀπό κάθε ἄλλο δεῖπνο, πού ἐτοιμάζουν οἱ βασιλεῖς καί οἱ μεγιστᾶνες, γιατί στό Δεῖπνο τῆς Ἐκκλησίας μας παρατίθεται ὁ Ἰδιος ὁ Χριστός! Τό πανάγιο Σῶμα Του καί τό πανάσπιλο Αἷμα Του! Τό εἶπε καθαρά, χριστιανοί μου, ὁ Χριστός μας αὐτό, ὅταν κοινωνήσῃ τούς μαθητές Του τήν νύχτα τῆς Μ. Πέμπτης. «*Λάβετε, φάγετε, τοῦτό ἐστι τό Σῶμά μου*»· καί «*Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, τοῦτό ἐστι τό Αἷμά μου*», τούς εἶπε. Καί εἶναι πραγματικά τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ αὐτό πού προσφέρει ὁ ἱερέας κοινωνώντας τούς πιστούς καί δέν εἶναι ψωμί καί κρασί, ὅπως τό λένε μερικοί ἀκατήχητοι. Στά μάτια μας βέβαια φαίνεται ὡς ψωμί καί κρασί αὐτό πού κοινωνοῦμε, ἀλλά στήν πραγματικότητα εἶναι ΣΩΜΑ καί ΑΙΜΑ ΧΡΙΣΤΟΥ. Ἀλλά, ἄς ρωτήσουμε: Γιατί φαίνεται ὡς ψωμί καί κρασί αὐτό πού κοινωνᾶμε καί δέν φαίνεται ὡς Σῶμα καί Αἷμα, ὅπως τό πιστεύουμε ὅτι εἶναι; Χριστιανοί μου, ἀκοῦστε: Ἄν ὁ ἱερέας ἔβγαине στήν ωραία πύλη κρατώντας ἕνα κομμάτι σῶμα καί ἔχοντας στό Ἅγιο Ποτήριο αἷμα, δέν θά πλησίαζε κανεῖς νά κοινωνήσῃ, γιατί κανεῖς δέν τρώει ὠμό σῶμα καί κανεῖς δέν πίνει ὠμό αἷμα. Οἱ ἄνθρωποι τρῶμε ψωμί καί πίνουμε κρασί. Καί μᾶς προσφέρεται λοιπόν πραγματικά ὁ Ἰδιος ὁ Χριστός σ' αὐτό πού τρῶμε καί σ' αὐτό πού πίνουμε! Στά εἶδη τοῦ ἄρτου καί τοῦ οἴνου. Εἶναι καί αὐτό μιά μεγάλη συγκατάβαση τοῦ Κυρίου μας γιά μᾶς.

Προσέξτε αὐτό πού σᾶς εἶπα, ἀδελφοί χριστιανοί! Αὐτό πού κοινωνᾶμε εἶναι τό πραγματικό Σῶμα καί τό πραγματικό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ. Δέν συμβολίζει τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά ΕΙΝΑΙ. «*Τοῦτό ἐστι τό Σῶμά μου*», «*τοῦτό ἐστι τό Αἷμά μου*», εἶπε ὁ Χριστός. «ΕΣΤΙ!»! Ὄχι συμβολίζει, ἀλλά «ΕΣΤΙ», εἶναι! Ἄν ποῦμε ὅτι αὐτό πού κοινωνᾶμε συμβολίζει τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά δέν εἶναι, τότε γινόμαστε αἰρετικοί προτεστάντες. Οἱ προτεστάντες πραγματικά πιστεύουν πλανεμένα ὅτι ἡ Θεία Κοινωνία συμβολίζει τόν Χριστό καί δέν εἶναι στήν πραγματικότητα ὁ Ἰδιος ὁ Χριστός.

2. Ὄταν κοινωνᾶμε, χριστιανοί, τό Σῶμα μέ τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ μας, τότε ἐνωνόμαστε μαζί Του. Γιατί αὐτό σημαίνει «κοινωνία». Σημαίνει ἔνωση μέ αὐτό πού παίρνουμε. Ἀλλά ἀκοῦστε τώρα νά σᾶς πῶ κάτι τό πολύ σοβαρό: Λέγει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς καί ὄλοι οἱ ἅγιοι Πατέρες, ὅτι γιά τόν Θεό, πού τά μπορεῖ ὅλα, ἕνα δέν τό μπορεῖ! Δέν μπορεῖ νά ἐνωθεῖ μέ ἀκάθαρτο! Οἱ ἅγιοι Πατέρες μᾶς λέγουν ὅτι γιά νά πετύχουμε τήν ἔνωσή μας καί τήν κοινωνία μας μέ τόν Θεό, πρέπει πρῶτα νά καθαρίσουμε τήν καρδιά μας ἀπό τά ἁμαρτωλά μας πάθη. Ὄταν κοινωνοῦμε χωρίς νά ἔχουμε καθόλου συναίσθηση τῆς ἁμαρτωλότητός μας

καί χωρίς νά ἀναστενάζουμε γι' αὐτήν, τότε δέν ὑπάρχει «κοινωνία» μέ τόν Ἰησοῦ Χριστό, ὅταν «κοινωνοῦμε». Γι' αὐτό χρειάζεται ἐξομολόγησι πρὶν ἀπὸ τὴν θεία Κοινωνία· χρειάζεται ἀπὸ τίς προηγούμενες μέρες προετοιμασία μέ νηστεία καί προσευχή, ὥστε νά κοινωνοῦμε ἐνσυνείδητα τόν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό. Βέβαια ὅ,τι καί νά κάνουμε, δέν μποροῦμε νά γίνουμε τέλεια ἄξιοι γιὰ τὴν Θεία Κοινωνία. Οὔτε δίδεται ἡ Θεία Κοινωνία ὡς βραβεῖο γιὰ τὴν ἀγιότητα τῶν πιστῶν. Ὅταν ὁ ἱερέας κοινωνεῖ τόν πιστό τοῦ λέγει «εἰς ἄφεσίν σου ἁμαρτιῶν». Καί κοινωνοῦμε γιὰ νά λάβουμε τὸ φάρμακο γιὰ τόν ἀγῶνα μας ἐναντίον τῶν ἁμαρτωλῶν παθῶν μας. Γιατί χωρίς τὴν θεία Κοινωνία δέν μποροῦμε νά κάνουμε ἀγῶνα. Ἀλλά χρειάζεται καί ἀπὸ τὴν πλευρά τοῦ πιστοῦ χριστιανοῦ ἡ προετοιμασία γιὰ τὴν ψυχικὴ καθαρότητα, ὅσον εἶναι δυνατόν, γιὰ τὴν θεία Κοινωνία.

Ὡς ἀναγκαῖα γιὰ τὴν θεία Κοινωνία εἶναι αὐτὰ πού ἔχει τὸ κέλευσμα τοῦ ἱερέα: «*Μετά φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε*»! Τὸ «*μετά φόβου*» σημαίνει νά ἔχουμε ἓνα συνεσταλμένο καί ταπεινὸ πνεῦμα, ὅταν προσερχόμαστε νά κοινωνήσουμε. Αὐτὸ τὸ πνεῦμα πού ἐννοιωθε ὁ προφήτης Ἡσαΐας ὅταν εἶδε τὴν θεοφάνεια πού περιγράφει τὸ 6ο κεφ. τοῦ βιβλίου του. «*Ὡ τάλας ἐγώ*», εἶπε. «*Ὅτι κατανένυμαι*»! Εἶναι ἡ κατάνυξη, πού πρέπει νά ἔχουμε ὅταν προσευχόμαστε καί πολύ περισσότερο νά τὴν ἔχουμε ὅταν κοινωνοῦμε. Τὸ ἄλλο μάλιστα κείμενο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, τὸ Ἑβραϊκὸ κείμενο, αὐτὸ τὸ «*κατανένυμαι*» τοῦ προφήτου τὸ λέγει «*χάθηκα*»! Γιατί «*χάθηκε*»; Τὸ λέει παρακάτω. Γιατί «*ἄνθρωπος ὢν* – λέγει ὁ προφήτης – *ἀκάθαρτα χεῖλη ἔχων... καὶ τόν βασιλέα Κύριον Σαβαώθ εἶδον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου*»! Αὐτὸ τόν φόβο καί αὐτὸ τὸ αἶσθημα, ἀγαπητοί μου χριστιανοί, πρέπει νά ἔχει ἡ ψυχὴ μας ὅταν κοινωνᾶμε. Τὸ «*μετά πίστεως*», πού λέγει ἔπειτα ὁ ἱερέας στοὺς πιστοὺς γιὰ τὴν θεία Κοινωνία, εἶναι νά ὁμολογοῦμε καί ἐμεῖς τὴν ὁμολογία τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ζῶντος, ὅτι εἶναι Θεός. Γι' αὐτὸ καί πρὶν ἀπὸ τὴν Θεία Κοινωνία λέγει ἡ εὐχή: «*Πιστεύω Κύριε καὶ ὁμολογῶ ὅτι Σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ζῶντος...*». Ἀκριβῶς δηλαδὴ τόν λόγο τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου, πού ἄρεσε στὸν Χριστό καί τόν ἐμακάρισε γιὰ τόν λόγο του αὐτόν. Ἀλλὰ πρὶν ἀπὸ τὴν Θεία Κοινωνία χρειάζεται ὁ χριστιανὸς νά ἔχει καί μία ἄλλη εἰδικὴ πίστη. Αὐτὸ πού σᾶς εἶπα στό κήρυγμά μου σήμερα. Νά πιστεύει, δηλαδὴ, ὅτι αὐτὸ τὸ «*ψωμάκι*» πού θά πάρει εἶναι πραγματικὰ τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ· καί αὐτὸ τὸ λίγο «*κρασάκι*» πού θά πιεῖ εἶναι πραγματικὰ τὸ Αἶμα τοῦ Χριστοῦ. Γι' αὐτὸ καί στὴν εὐχὴ πρὶν ἀπὸ τὴν Θεία Κοινωνία ὁμολογοῦμε καί λέγουμε: «*Ἔτι (= ἀκόμη) πιστεύω ὅτι τοῦτο (τὸ ψωμάκι) αὐτὸ ἐστὶ τὸ τίμιον Σῶμα καὶ τοῦτο (τὸ «κρασί») αὐτὸ ἐστὶ τὸ τίμιον Αἶμα*»! Καί τέλος τὸ «*καὶ ἀγάπης*» σημαίνει ὅτι αὐτὸς πού κοινωνάει πρέπει νά ἔχει ἀγάπη μέ ὅλους καί μέ τούς ἐχθρούς του ἀκόμη. Ἡ Θεία Κοινωνία εἶναι μυστήριον ἐνότητος. Ἐνότητος μέ τόν Θεὸ καί μέ ὅλους τούς ἀδελφούς μας ὀρθοδόξους χριστιανούς. Γι' αὐτὸ καί πρέπει νά ἔχουμε ἀγάπη καί ὄχι ἐχθρότητες μεταξύ μας. Ὅλοι οἱ Ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ συνδεόμαστε ὄχι μόνο γιατί ἔχουμε τὴν ἴδια πίστη, ἀλλὰ πρὸ πάντων καί κυρίως γιατί κοινωνοῦμε τὸ ἴδιο Αἶμα, τοῦ Χριστοῦ τὸ Αἶμα. Γιατί ἔχουμε ὅλοι μέσα μας τόν Ἰησοῦ Χριστό, πού τόν παίρνομε μέ τὴν Θεία Κοινωνία στὴν Θεία Λειτουργία.

Μέ πολλές εὐχές,

† Ὁ Μητροπολίτης Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως Ἱερεμίας